

РЕШЕНИЕ

№ 29817

гр. София, 27.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в
публично заседание на 09.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **7433** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на З. А. М., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Т. Л., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1 срещу Решение № 809/13.05.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) - [населено място].

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване, както и нарушения на административнопроизводствените правила. Излага съображения, че не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Твърди се, че административният орган не е спазил задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в Решение № 11331 от 23.03.2026 г. на АССГ. Със съдебното решение е отменено решението на интервюиращия орган на ДАБ, с което не е допусната за разглеждане по същество последващата молба на жалбоподателя. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 809/13.05.2026 г. на председателя на ДАБ при МС. Не изпраща писмени бележки в предоставения от съда срок.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път молителят е поискал закрила с молба вх. № 3860/30.09.2024 г. на РПЦ-Х.. С решение № 1771 от 17.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на З. А. М. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденецът е

обжалвал горепосочения административен акт. С решение № 3700/11.04.2025 г., по адм. дело № 594/2025г., Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин. С Решение № 9557/10.10.2025 г. по адм. дело № 5460/2025 г. Върховният административен съд на Република България, оставя в сила Решение № 3700/11.04.2025 г. на Административен съд - Хасково.

Впоследствие чуждия гражданин е подал последваща молба за закрила, с вх. № КП-01-3 от 05.01.2026 година. С Решение № 28X от 22.01.2026 година на интервюиращ орган, последващата му молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Чужденецът е обжалвал административния акт. С решение № 11331/23.03.2026 г., по адм. дело № 1766/2026 г., Административен съд - София-град (АССГ) е отменил Решение № 28X от 22.01.2026 година и преписката е върната на административния орган.

Във връзка с изпълнението на задължителните съдебни указания, на кандидата за закрила е извършена нова регистрация. С него е проведено интервю на 01.04.2026 година с цел да представи обстойно фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и да се изяснят причините, поради които е подал молба за закрила в Република България.

З. М. заявява, че през 2024 година е напуснал С. и нелегално е преминал в Т.. Не си спомнял колко време е останал на турска територия, нито кога точно е влязъл в Република България. Посочва единствено, че за около една седмица е пристигнал от С. до България. В Република България влязъл не по законоустановения ред, като преминал със стълба през теленото ограждение, заедно с група от седем души. Разказва, че е роден в [населено място], област Идлиб и там живял до 2020 година. След това се преместил в [населено място], в същата област, където живял до напускането на С.. Кандидатът за закрила заявява, че е напуснал С., защото районът на Идлиб бил много време под влиянието на Ал Н.. Той и семейството му били против тях, тъй като не одобрявали тяхното радикално виждане. Не искал да живее по тяхната власт, затова дошъл в България. Споделя, че родителите му и двамата му братя също не искали да живеят под техен контрол. Не си спомнял точно, но след като паднал режимът на Б. А. или след като дошли на власт новото правителство, семейството му напуснали С., като към настоящия момент се намирали в Е..

Мотивира молбата си с това, че след като на власт дошло новото правителство, се оказало, че той и семейството му били преследвани от тях. Добавя, че цялото му семейство било издирвано по политически причини от новото правителство, които обвинили молителя, че бил към правителството на Б. А. и че е карал военна служба към старото правителство, но това не било истина. Твърди, че е бил осъден от новото правителство на ефективно с наказание „лишаване от свобода“ в затвор и да плати много голяма сума пари.

В подкрепа на горното представя снимка на документ, който сочи, че е изпратен от баща му, а впоследствие и копие от този документ с превод на български език / л. 50-51/.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят лично и чрез своя процесуален представител, моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения. Не представя оригинал на документа, посочен по-горе.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 26. 05. 2026 г., а жалбата е депозирана на 08. 06. 2026 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице

основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, жалбоподателят твърди, че е обект на политическо преследване като доказателството, което следва да докаже този факт е представеното копие на документ, в който според превода – лице на име З. М. е осъдено задочно на 8 години затвор. Въпросният документ /л. 50-51/ е представен за пръв път на 19.03.2026 г. в съдебно заседание пред АССГ по дело № 1766/2026 г. В проведеното второ производство пред административния орган, както и до момента пред съда, оригинал на този документ не е представен. Безспорно наличието на такъв документ в оригинал би бил от съществено значение за решаването на текущия спор, но от 19.03.2026 г. до сега лицето търсещо международна закрила не е успяло да ангажира представянето на документа в оригинал, още повече, че същият е издаден на 16.12.2025 г. З. М. въпреки предоставената му възможност от административния орган вече 7 месеца не успява да се снабди с оригинал на този документ, което е нелогично и поставя сериозни подозрения в настоящия съдебен състав относно неговата автентичност. За съда се обосновава извода, че причината, поради която З. М. не се е снабдил с оригинала на документа не е явно изложена и за нея няма обективни твърдения, които да доведат до заключение за обективна невъзможност на същия да предостави оригинала.

Тези изводи се подкрепят и от посоченото при второто проведено интервю с лицето, където твърденията на чужденеца относно местонахождението на документа са много противоречиви. З. М. първоначално заявява, че оригиналът се намира в С. и доставянето му ще отнеме значително време и ресурси, като същевременно не може да посочи кой ще го изпрати. Впоследствие посочва, че не е сигурен, дали документът е в баща му, който се намира в Е., но именно баща му е изпратил снимка на документа след като първо е връчен на адвоката му.

Извършеният превод на представеното копие на този документ също е спорен за настоящия съдебен състав, тъй като при служебно извършена проверка между представения превод и документа на арабски език, съдът установи редица разминавания в имената на осъденото лице, годината на раждане, провинцията, номера на присъдата и други.

Дори и да се приеме, че преводът на документа е точен и автентичен в него са налице съществени разминавания. Документът сочи, че лице с име З. А. М. е издирван за политически дейности и е осъден на лишаване от свобода за срок от 8 години, заради членство в партията БААС и задължителното служене там, както и поради противопоставяне на мисленето на новия режим. Наложена му е и парична глоба в размер на 150 милиона сирийски лири. Според превода също така този документ е издаден от отдел Военно правосъдие в провинция Х.. В превода на документа е отбелязано като дата на раждане на осъденото лице 11.02.2003 г., а З. М. се

идентифицира с дата на раждане – 11.03.2003 г., посочена лично от него. Това противоречие поставя под съмнение връзката между документа и личността на кандидата за международна закрила, а именно дали той е осъденото лице, както се твърди, тъй като в документа освен име липсват каквито и да е други идентифициращи данни освен дата на раждане, която очевидно не съвпада.

На следващо място се установява вътрешно противоречие в самия документ относно издаващия орган. В текста е посочено, че документът е издаден от Военен съд в провинция Х., докато поставеният печат удостоверява принадлежност към съдебен орган в Д.. Това несъответствие между институцията - издател и удостоверителния печат е съществен индикатор за нередовност и компрометира достоверността на документа. В тази връзка административният орган правилно приема, че провинция Х. и провинция Д. се намират в различни, далечни точки на С., а в същото време лицето сочи, че е живял единствено в провинция Идлиб, която е трета различна провинция от общо 14 и не съвпада с посочените две по-горе. Тоест не става ясно как З. М. твърди, че е осъден в провинция, в която не е пребивавал никога.

От всички тези противоречия, както и от липсата на представен документ в оригинал се засилват подозренията на настоящия съдебен състав в преценката относно автентичността на процесния документ. В подкрепа на този извод са и представените от ответника в съдебното заседание справки с вх. № МД-02-150/15.04.2026 г., където са посочени изискуемите реквизити на съдебните актове, както и актовете на държавната администрация и справка вх. № МД-02-236/23.06.2026 г. , свързана с издаването на задочни присъди за членство в партия „БААС“. Така съдът приема, че данните посочени в превода на този документ остават недоказани.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

В хода на съдебното производство от ответника е представена справка с вх. № МД-02-224/10.06.2026 г. относно положението в С. и по-специално състоянието на сигурността в провинция Идлиб, в която пребивава чужденеца. От същото е видно, че провинцията е дом на милиони разселени лица, които през годините са избягали там от други части на страната. Също така се сочи, че настоящото правителство стартира амбициозен план през тази година за икономическо възстановяване и затваряне на палатковите лагери. Целта е десетки хиляди семейства да се върнат по родните си места и да стартират работа или малък бизнес. Оценката за ситуацията в С. се съдържа и в справка вх. № МД-02-182 от 07. 05. 2026 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. В нея е отразена актуалната обстановка в С. към 07.05.2026 г., а именно, че страната остава териториално фрагментирана и икономически изтощена. Видно от справката, ситуацията в страната бавно преминава от състояние на активна война към „замразен конфликт“. В страната липсват големи фронтови линии, но все пак положението там не е „съвсем спокойно“. Въпреки това, не може да се приеме, че С. е обхваната от хаос и е налице въоръжен конфликт. Безспорно обстановката в страната е динамична, като продължава политическо насилие, но в по-ниска степен в сравнение с предходни години, а страната се връща обратно към

нормалния живот, след режима на Б. А. като доказателство за това са доброволно завърналите се над милион сирийци. Данните от справката сочат, че вътрешен или международен въоръжен конфликт в момента липсва, а несигурното положение в отделни райони е резултат на инцидентни прояви, които не могат да се характеризират като безогледно насилие.

В подкрепа на горното е и полученото становище от Върховния комисариат за бежанците при Организацията на О. нации /ВКБООН/. Част от становището е приложената позиция на ВКБООН относно връщане в Сирийската арабска република, в която е посочено, че настоящата ситуация отваря нови възможности, от които трябва да се възползват всички бежанци и разселени лица. Сочи се също, че след падането на правителството на 8.12.2024 г. С. претърпява значителни положителни промени в сигурността, политическата и хуманитарната ситуация, но все още ситуацията остава нестабилна и силно непредсказуема. Според организацията ситуацията е такава, че лица от С. може да се нуждаят от международна закрила, ако попадат в определени рискови профили като представители на религиозни или етнически малцинства, лица противници на властта или част от предишното правителство, както и жени, деца и лица с различна сексуална ориентация, полова идентичност, полово изразяване и/или полови характеристики.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като от събраните доказателства не се установява спрямо него да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. същият ще се изправи пред реален риск да стане обект на заплахата.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се оценят и фактите, свързани с личното положение на молителя. З. А. М. не е получавал лични потвърдени заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в С. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Освен това същият не попада в някоя уязвима група, като държавен служител или представител на предишната власт, за да съществува основателен страх от преследване при завръщането му в страната.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя и от това, което съдът приема за доказано е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 86-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. А. М., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Т. Л., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1 срещу Решение № 809/13.05.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) - [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: